

Η Επιστήμη των Κβαντικών Μετατοπίσεων

Οι Κβαντικές Μετατοπίσεις (Quantum Shifts) σας μεταφέρουν από την τωρινή σας πραγματικότητα σε μια άλλη, δηλαδή σε μια εκδοχή του εαυτού σας που προτιμάτε και που υπάρχει χωρίς τους τωρινούς σας περιορισμούς. Αν και όλοι μεταπηδούμε συνεχώς σε εναλλακτικές πραγματικότητες, συνήθως οι διαφορές τους είναι τόσο μικρές που δεν τις παρατηρούμε καν.

Οι αρχές των Ενεργειακών Πεδίων

Ο κάθε άνθρωπος έχει έναν αριθμό σωμάτων. Είμαστε κυρίως εξοικειωμένοι με το φυσικό σώμα και λιγότερο με το συναισθηματικό, το νοητικό και το πνευματικό σώμα. Αυτό που ονομάζουμε «σώμα» είναι ο συνδυασμός ενός πεδίου (ενός περιβάλλοντος) και της ενέργειάς του (το περιεχόμενό του).

Από την ενέργειά του, ο Πνευματικός μας εαυτός προβάλλει ή εκδηλώνει τρία πεδία: το φυσικό, το συναισθηματικό και το νοητικό. Η ενέργεια είναι διατεταγμένη σε στάσιμα κύματα μέσα σε ένα περίβλημα για να σχηματίσει τα τρία αντίστοιχα ενεργειακά σώματα. Ένα τέταρτο σώμα —το πνευματικό σώμα— σχηματίζει μια γέφυρα μεταξύ αυτών των κατώτερων τριών σωμάτων και του Πνεύματος.

Όλα αυτά τα πεδία εκδηλώνονται από το ίδιο «πράγμα» με το πνευματικό μας σώμα. Όλα τα σώματα αποτελούνται από ενέργεια, αλλά αυτή η ενέργεια δεν είναι του γνωστού ηλεκτρομαγνητικού φάσματος όπως το φως, τα ραδιοκύματα ή οι ακτίνες Χ. Αυτή η ενέργεια υψηλότερης συχνότητας είναι η ενέργεια της Πηγής, ή θεϊκή ενέργεια. Δεν είναι ανιχνεύσιμη από τα επιστημονικά όργανα γιατί και αυτά αποτελούνται από ύλη και κανένα όργανο δεν μπορεί να ανιχνεύσει συχνότητες υψηλότερες από αυτές από τις οποίες είναι κατασκευασμένο.

Όλη η ενέργεια είναι ένα αδιαίρετο συνεχές, αλλά θα μπορούσαμε να τη σκεφτούμε με τη μορφή ενός ασύλληπτου αριθμού «μονάδων», καθεμία από αυτές συνειδητή με τον δικό της τρόπο. Η ενέργεια σχηματίζει αυτό που είμαστε και η επίγνωσή της είναι η βάση της επίγνωσής μας για τον εαυτό μας. Και αντίστροφα, η αίσθηση της ύπαρξης οργανώνει τις ενεργειακές μονάδες και παρέχει μια δομή για αυτές, πάνω στην οποία μπορούν να εκφραστούν.

Όχι μόνο η ύπαρξή μας αποτελείται από ενέργεια, αλλά και οτιδήποτε άλλο αντιλαμβανόμαστε εκδηλώνεται μέσω της οργάνωσης αυτών των ενεργειακών μονάδων. Κάθε φορά που δημιουργείται οτιδήποτε, από ένα άτομο έως έναν γαλαξία, προβάλλεται πρώτα ένα δεκτικό πεδίο στο χώρο και μετά μεταδίδονται ή εκπέμπονται μονάδες ενέργειας σε αυτό, οργανωμένες σύμφωνα με την πρόθεση ή τις σκεπτομορφές. Ο μόνος τρόπος που μπορεί να δημιουργηθεί οτιδήποτε είναι οργανώνοντας αυτήν την απεριόριστη παροχή ενεργειακών μονάδων σύμφωνα με την πρόθεση.

Ο Αϊνστάιν εξήγησε αυτό το φαινόμενο θεωρώντας πως το φως δεν είναι μια συνεχής ροή ενέργειας, αλλά ένα σύνολο από κβάντα ή "πακέτα" ενέργειας, τα φωτόνια.

Οι αρχές της Κβαντικής Μετατόπισης

Η ιδέα των κβαντικών μετατοπίσεων προέρχεται από τις αρχές που διέπουν την κβαντική φυσική και τις ιδιότητες των σωματιδίων. Τα σωματίδια μπορούν να υπάρχουν σε υλική μορφή σε ένα ή σε ένα άλλο καθορισμένο επίπεδο ενέργειας, αλλά όχι στο ενδιάμεσο. Όταν οι επιστήμονες παρατηρούν κβαντικά σωματίδια να κάνουν ένα κβαντικό άλμα από τη μια κατάσταση στην άλλη, αυτά φαίνονται στιγμιαία να εμφανίζονται και να εξαφανίζονται. Για τους φυσικούς, τα κβαντικά άλματα είναι μικροσκοπικά, καθορισμένα και απότομα.

Η κβαντική μετατόπιση είναι η διαδικασία με την οποία ένα άτομο οραματίζεται κάποιο επιθυμητό αποτέλεσμα ή κατάσταση ύπαρξης που είναι διαφορετική από την υπάρχουσα κατάσταση, και παρατηρώντας ξεκάθαρα αυτή τη δυνατότητα και παρέχοντας επαρκή ενέργεια, κάνει ένα άλμα σε αυτήν την εναλλακτική πραγματικότητα.

Η ιδέα πίσω από την κβαντική μετατόπιση είναι ότι υπάρχουν άπειρες εκδοχές της πραγματικότητας και ότι όλα τα πιθανά αποτελέσματα συμβαίνουν, το καθένα στο δική του ξεχωριστή πραγματικότητα. Και σε κάθε τέτοιο σύμπαν, υπάρχει ένα δικό σας αντίγραφο που γίνεται μάρτυρας του ενός ή του άλλου αποτελέσματος, σκεπτόμενο—λανθασμένα—ότι η δική του πραγματικότητα είναι η μόνη πραγματικότητα.

Σκεφτείτε την ιδέα ότι πολλές φορές —πιθανώς ακόμη και κάθε φορά που παίρνετε μια απόφαση ή κάνετε μια επιλογή, στην πραγματικότητα κινείστε ανάμεσα σε εναλλακτικές πραγματικότητες, μεταξύ παράλληλων κόσμων. Σε αυτές τις εναλλακτικές πραγματικότητες, υπάρχει ένας άλλος πιθανός «εσείς» με τον οποίο μπορείτε να συνδεθείτε τόσο δυνατά, ώστε η συνειδητή επίγνωση και η ενέργεια που είστε, κυριολεκτικά να μεταπηδούν σε αυτήν την άλλη πραγματικότητα. Όταν αισθάνεστε τόσο ισχυρά συνδεδεμένοι με έναν άλλο εαυτό σε μια διαφορετική πραγματικότητα, είναι δυνατό να αποκτήσετε άμεση πρόσβαση στη γνώση που είναι διαθέσιμη μόνο σε αυτόν τον χρόνο και χώρο και να βιώσετε έναν εντελώς διαφορετικό εαυτό.

Στις περισσότερες περιπτώσεις, οι άνθρωποι βιώνουν την μετάβαση σε παράλληλους κόσμους που είναι σχεδόν —αλλά όχι εντελώς— πανομοιότυποι με αυτόν από τον οποίο προέρχονται. Σε τέτοιες περιπτώσεις, είναι πιθανό να διαπιστώσουμε ότι κάτι έχει φαινομενικά μετατοπιστεί με κάποιον εκπληκτικό τρόπο. Μια πόρτα ή ένα κτίριο μπορεί να εμφανιστεί εκεί που δεν υπήρχε πριν, ή μπορεί να παρατηρήσετε ότι τα κλειδιά σας δεν είναι εκεί που τα αφήσατε... και αφού ψάξετε για λίγο, να εκπλαγείτε αν τα βρείτε σε ένα πολύ περίεργο μέρος ή σε ένα μέρος που είχατε ήδη ψάξει. Αυτοί οι τύποι μετατοπίσεων της πραγματικότητας είναι εξαιρετικά συνηθισμένοι, όμως, αν δεν τους δώσουμε προσοχή, συχνά περνούν απαρατήρητοι.

Η κβαντική μετατόπιση είναι η συνειδητή μετατόπιση από ένα πεδίο που έχει μια συγκεκριμένη πληροφορία (ενέργεια οργανωμένη με ένα συγκεκριμένο τρόπο) σε ένα άλλο, που να περιέχει μια πιο ευεργετική πληροφορία.

Ο Νόμος της Αντίληψης

Αυτός ο νόμος δηλώνει ότι οι αντιλήψεις μας δημιουργούν την πραγματικότητά μας. Μας δείχνει ότι το νόημα που αποδίδουμε σε οποιοδήποτε γεγονός, είτε το ορίζουμε ως καλό είτε ως κακό, είναι εντελώς αυθαίρετο ή σχετικό, εξαρτάται πλήρως από το πώς το αντιλαμβανόμαστε, εξαρτάται από την οπτική γωνία από την οποία το βλέπουμε.

Το πώς θα επιλέξετε να αντιληφθείτε το διαζυγίό σας ή το θάνατο ενός αγαπημένου προσώπου θα υπαγορεύσει πώς θα τα βιώσετε. Από την ανθρώπινη σκοπιά μας, είναι τρομερό που πέθανε ένας καλός φίλος. Από τη σκοπιά μιας ψυχής, από την προοπτική ενός πνεύματος που ενσαρκώνεται και αποχωρεί από τη φυσική μορφή, είναι μια χαρούμενη επιστροφή στο σπίτι - στην πλήρη ευδαιμονία - και μόνο μία από τις πάμπολλες εμπειρίες που βιώνει σε μια άπειρη, ατέρμονη διαδικασία.

Κάθε τι που μας συμβαίνει ερμηνεύεται από το νου μας σύμφωνα με τις προηγούμενες γνώσεις και εμπειρίες μας, τις πεποιθήσεις μας και αυτά που θεωρούμε ως δεδομένα για τον κόσμο και τον εαυτό μας. Όλα αυτά είναι υποκειμενικά και, συχνά, δεν έχουν σχέση με τη βαθύτερη αλήθεια ή τα βαθύτερα αίτια που κρύβονται πίσω από όσα βιώνουμε.

Οτιδήποτε βιώνουμε στη ζωή μας είναι ενέργεια, οργανωμένη σύμφωνα με τις συνειδητές ή ασυνείδητες σκέψεις και προθέσεις μας. Όταν αυτό γίνεται ασυνείδητα, τότε δημιουργείται μια αίσθηση ότι πράγματα συμβαίνουν σε εμάς και όχι ότι εμείς δημιουργούμε συνθήκες και καταστάσεις.

Τα βαθύτερα αίτια μπορεί να είναι τα σωματικά ή συναισθηματικά τραύματα που φέρουμε, ο τρόπος σκέψης και αντίληψής μας, τα καρμικά μαθήματα που έχουμε έρθει να αποκτήσουμε, ή ο ευρύτερος σκοπός και το σχέδιο της ψυχής μας για αυτήν την ενσάρκωση.

Η κατανόηση των βαθύτερων αιτίων του προβλήματος, ή της βαθύτερης αλήθειας θα σας καθοδηγήσει να δημιουργήσετε το κατάλληλο ενεργειακό πεδίο με το οποίο θα συντονιστείτε.

Ο Παγκόσμιος Νόμος της Αλλαγής

Θα μπορούσαμε να τον ονομάσουμε και Παγκόσμιο Νόμο της Ανάπτυξης. Αν μας αρέσει η αλλαγή, την ονομάζουμε ανάπτυξη ή εξέλιξη. Αν δεν μας αρέσει, τη λέμε υποτροπή ή φθορά. Αλλά είναι όλα τα ίδια. Όλα είναι αλλαγή. Είτε μεγαλώνεις, είτε πεθαίνεις, εξελίσσεσαι ή φθείρεσαι, πάντα αλλάζεις. Αν και η αλλαγή είναι αναπόφευκτη, η ανάπτυξη είναι προαιρετική. Αν πραγματικά επιθυμούμε να αλλάξουμε, πρέπει να το θέλουμε περισσότερο από οτιδήποτε άλλο. Πρέπει να είμαστε πρόθυμοι να αποδεσμεύσουμε αυτό που είμαστε σήμερα για αυτό που πρόκειται να γίνουμε.

Κβαντικές Μετατοπίσεις - Επιστημονικό Υπόβαθρο

Αποσπάσματα από το βιβλίο της Lynne McTaggart: Το Πεδίο - Η αναζήτηση της μυστικής δύναμης του Σύμπαντος

Η παραδοσιακή θεώρηση του κόσμου

Μέχρι σήμερα, η βιολογία και η φυσική στηρίζονται στις απόψεις που διατύπωσε ο Ισαάκ Νεύτων, ο πατέρας της σύγχρονης φυσικής. Όλα όσα πιστεύουμε για τον κόσμο μας και τη θέση μας μέσα σε αυτόν προέρχονται από ιδέες που διατυπώθηκαν τον δέκατο έβδομο αιώνα, αλλά εξακολουθούν να αποτελούν τη βάση της σύγχρονης επιστήμης —θεωρίες που παρουσιάζουν όλα τα στοιχεία του σύμπαντος ως χωρισμένα, διακριτά και εντελώς αυτόνομα.

Ο Νεύτωνας περιέγραψε έναν υλικό κόσμο στον οποίο μεμονωμένα σωματίδια ύλης ακολουθούν ορισμένους νόμους κίνησης μέσω του χώρου και του χρόνου και συμπεριφέρονται προβλέψιμα. Έτσι, δημιουργήθηκε μια κοσμοθεωρία χωριστικότητας και απομόνωσης: ο άνθρωπος είναι αποκομμένος από το σύμπαν και από τις διεργασίες που το διέπουν.

Έτσι, θεωρώντας το σύμπαν ως μια καλολαδωμένη μηχανή και τον άνθρωπο ως μια μηχανή επιβίωσης, οδηγηθήκαμε σε μια τεχνολογική κυριαρχία, έχοντας όμως ελάχιστη ουσιαστική γνώση για τα σημαντικά ερωτήματα που αφορούν την ύπαρξή μας: πώς σκεφτόμαστε, γιατί αρρωσταίνουμε, ποια η διαφορά ανάμεσα στο σώμα μας και το νου μας;

Η ανακάλυψη της κβαντικής φυσικής

Αυτός ο κόσμος της χωριστικότητας θα έπρεπε να είχε αναθεωρηθεί από την ανακάλυψη της κβαντικής φυσικής στις αρχές του εικοστού αιώνα. Όταν οι πρωτοπόροι της κβαντικής φυσικής κοίταξαν μέσα στον πυρήνα της ύλης, έμειναν έκπληκτοι με αυτό που είδαν. Τα πιο μικροσκοπικά κομμάτια της ύλης δεν ήταν καν ύλη όπως την ξέρουμε, ούτε καν ένα προκαθορισμένο κάτι, αλλά μερικές φορές ήταν ένα πράγμα και άλλες φορές κάτι εντελώς διαφορετικό. Και ακόμη πιο περίεργο, ήταν συχνά πολλά πιθανά πράγματα ταυτόχρονα. Στο πιο θεμελιώδες επίπεδό της, η ύλη δεν μπορούσε να τεμαχιστεί σε αυτόνομες μικρές μονάδες, αλλά ήταν εντελώς αδιαίρετη.

Σύμφωνα με αυτά τα δεδομένα, θα μπορούσαμε να θεωρήσουμε το σύμπαν ως ένα δυναμικό δίκτυο διασύνδεσης. Οτιδήποτε κάποτε ήρθε σε επαφή με κάτι άλλο παραμένει πάντα σε επαφή, σε όλο τον χώρο και σε όλο τον χρόνο. Ο ίδιος ο χρόνος και ο χώρος φαίνεται να είναι αυθαίρετα κατασκευάσματα, που δεν υπάρχουν στην πραγματικότητα.

Ο Ντέιβιντ Μπόμ (μαθητής του Αϊνστάιν), διατύπωσε ότι υπάρχει ένα πεδίο πιθανοτήτων, ή κβαντικό πεδίο, μια «εσωτερική» αόρατη τάξη, όπου όλα τα σωματίδια και κύματα αλληλεπιδρούν ανεξαρτήτως χώρου και χρόνου. Τίποτα δεν είναι ξεχωριστό. Υπάρχει μόνο ένα αδιαφοροποίητο πεδίο από ανεκδήλωτες, ακόμη, πιθανότητες. Μερικοί αντιλαμβάνονται το πεδίο αυτό σαν την πρωταρχική συνειδητότητα.

Οι πρωτοπόροι επιστήμονες της κβαντικής φυσικής κατάλαβαν ότι είχαν πλέον αγγίξει ένα μεταφυσικό έδαφος και άρχισαν να μελετούν τις αρχαίες φιλοσοφικές παραδόσεις του Πλάτωνα, της Καμπάλα, του Ινδουισμού, κλπ. Ωστόσο, μια συνολική θεωρία των πνευματικών επιπτώσεων της κβαντικής φυσικής παρέμενε πέρα από την αντίληψή τους. Έτσι, για το πρώτο μισό του εικοστού αιώνα, η κβαντική φυσική περιορίστηκε σε ένα εξαιρετικά επιτυχημένο εργαλείο τεχνολογίας, ζωτικής σημασίας για την κατασκευή όπλων και σύγχρονων ηλεκτρονικών. Οι φιλοσοφικές προεκτάσεις ξεχάστηκαν και το μόνο που απέμενε ήταν τα πρακτικά πλεονεκτήματα.

Η σύγχρονη κβαντική επανάσταση

Στο τέλος της δεκαετίας του 1970, μία μικρή ομάδα επιστημόνων από όλο τον κόσμο θέλησε να βρει μια καλύτερη απάντηση σε πολλά από τα μεγάλα ερωτήματα που είχαν μείνει αναπάντητα από τους αρχικούς ερευνητές της κβαντικής φυσικής. Πώς μπορούσαν τα ηλεκτρόνια να βρίσκονται σε επαφή με τα πάντα ταυτόχρονα; Πώς θα μπορούσε ένα ηλεκτρόνιο να μην είναι κάτι μέχρι να εξεταστεί ή να μετρηθεί; Πώς, στην πραγματικότητα, μπορούσε οτιδήποτε να έχει υλική υπόσταση, αν ήταν κάτι φευγαλέο και απροσδιόριστο στην αρχή της εξέτασής του;

Έτσι, επανεξετάστηκαν μερικές εξισώσεις που αφορούσαν το *Πεδίο Μηδενικού Σημείου* ή *Κβαντικό Κενό* (Zero Point Field) —έναν ωκεανό μικροσκοπικών δονήσεων στο χώρο μεταξύ των πραγμάτων. Αν μπορούσαμε να αδειάσουμε ολόκληρο το διάστημα από κάθε μορφή ύλης και ενέργειας, θα ανακαλύπταμε πως παραμένει ένας χώρος έντονης δραστηριότητας. Επομένως, δεν υπάρχει κάτι αντίστοιχο με το απόλυτο κενό ή με το τίποτα. Αυτό που θεωρούμε πως είναι ένα σταθερό, στατικό σύμπαν στην πραγματικότητα είναι ένας βίαιος ανεμοστρόβιλος υποατομικών σωματιδίων τα οποία γεννιούνται και πεθαίνουν στιγμιαία.

Σύμφωνα με την σύγχρονη κβαντική θεωρία πεδίου, κάθε μεμονωμένη οντότητα είναι παροδική και άυλη. Τα σωματίδια δεν μπορούν να διαχωριστούν από τον «κενό» χώρο γύρω τους. Κάθε σωματίδιο ποτέ δεν είναι τελείως αδρανές, αλλά βρίσκεται σε διαρκή κίνηση και ανταλλάσσει ενέργεια με τα άλλα σωματίδια εξαιτίας του Πεδίου Μηδενικού Σημείου. Τα κβαντικά πεδία δεν αλληλεπιδρούν μέσω δυνάμεων αλλά μέσω της ανταλλαγής ενέργειας, η οποία ανακατανέμεται συνεχώς σε ένα δυναμικό μοτίβο.

Τα κβαντικά σωματίδια ήταν επίσης πανταχού παρόντα. Όσο πιο κοντά κοίταζαν την ύλη, δεν ήταν καν ύλη, ούτε ένα στερεό πράγμα που μπορούσε κανείς να αγγίξει ή να περιγράψει, αλλά ένα πλήθος εναλλακτικών εαυτών, που όλοι παρελαύνουν την ίδια στιγμή. Αντί για ένα σύμπαν στατικής βεβαιότητας, στο πιο θεμελιώδες επίπεδο της ύλης, ο κόσμος και οι σχέσεις του ήταν αβέβαιες και απρόβλεπτες, μια κατάσταση καθαρού δυναμικού, ή άπειρων δυνατοτήτων. Για παράδειγμα, όταν περνούσαν από τη μια ενεργειακή κατάσταση στην άλλη, τα ηλεκτρόνια έμοιαζαν να δοκιμάζουν όλες τις πιθανές νέες τροχιές ταυτόχρονα, σαν ένας υποψήφιος αγοραστής ακινήτου να προσπαθεί να ζήσει την ίδια στιγμή σε κάθε σπίτι πριν επιλέξει σε ποιο θα εγκατασταθεί τελικά.

Και τίποτα δεν ήταν σίγουρο. Δεν υπήρχαν συγκεκριμένες θέσεις, αλλά μόνο μια πιθανότητα ότι ένα ηλεκτρόνιο, ας πούμε, μπορεί να βρίσκεται σε μια συγκεκριμένη θέση. Ούτε υπήρχε καθορισμένο συμβάν, αλλά μόνο μια πιθανότητα κάτι να συμβεί. Σε αυτό το επίπεδο της πραγματικότητας, οι επιστήμονες έπρεπε να αρκούνται στο να στηρίζονται μόνο στις πιθανότητες. Το καλύτερο που μπορούσε ποτέ να υπολογιστεί ήταν η πιθανότητα, όταν κάνουν μια συγκεκριμένη μέτρηση, να έχουν ένα συγκεκριμένο αποτέλεσμα σε ένα ορισμένο χρονικό σημείο.

Ούτε και οι σχέσεις αίτιου-αποτελέσματος διατηρούνται στο υποατομικό επίπεδο. Άτομα που μοιάζουν να είναι σταθερά μπορεί ξαφνικά, χωρίς προφανή αιτία, να εμφανίσουν κάποια εσωτερική διαταραχή. Τα ηλεκτρόνια, χωρίς λόγο, επιλέγουν να περάσουν από τη μια ενεργειακή κατάσταση σε μια άλλη.

Μια άλλη ιδιότητα των υποατομικών σωματιδίων είναι η «μη-τοπικότητα» —η δράση από απόσταση— που επιτρέπει σε ένα σωματίδιο να επιδρά πάνω σε ένα άλλο όσο μακριά και αν βρίσκεται. Η ιδιότητα αυτή μπορεί να εξηγηθεί αν λάβουμε υπόψη μας το Πεδίο Μηδενικού Σημείου. Η μη-τοπικότητα γκρέμισε τα ίδια τα θεμέλια της φυσικής. Η ύλη δεν μπορούσε πλέον να θεωρηθεί ξεχωριστή. Μια δράση δεν χρειαζόταν να έχει μια παρατηρήσιμη αιτία σε έναν παρατηρήσιμο χώρο. Το πιο θεμελιώδες αξίωμα του Αϊνστάιν δεν ήταν σωστό: σε ένα ορισμένο επίπεδο ύλης, τα πάντα μπορούσαν να ταξιδέψουν γρηγορότερα από την ταχύτητα του φωτός. Τα υποατομικά σωματίδια δεν είχαν κανένα νόημα μεμονωμένα, αλλά μπορούσαν να γίνουν κατανοητά μόνο στις μεταξύ τους σχέσεις.

Αν συμπεριλάβουμε το Πεδίο Μηδενικού Σημείου στην αντίληψή μας για την πιο θεμελιώδη φύση της ύλης, το ίδιο το υπόβαθρο του σύμπαντός μας γίνεται μια κινούμενη θάλασσα ενέργειας —ένα τεράστιο κβαντικό πεδίο. Μέσα σε αυτό το πεδίο, όλα είναι συνδεδεμένα με όλα τα άλλα, σαν να υπάρχει κάποιος αόρατος ιστός.

Ένα πεδίο είναι ένα περιβάλλον, ή ένα μέσο που συνδέει δύο ή περισσότερα σημεία στο διάστημα, συνήθως μέσω μιας δύναμης, όπως η βαρύτητα ή ο ηλεκτρομαγνητισμός. Η δύναμη συνήθως αντιπροσωπεύεται από κυματισμούς στο πεδίο ή κύματα. Για παράδειγμα, ένα ηλεκτρομαγνητικό πεδίο είναι απλώς ένα ηλεκτρικό πεδίο και ένα μαγνητικό πεδίο που τέμνονται, εκπέμποντας κύματα ενέργειας με την ταχύτητα του φωτός.

Το Πεδίο Μηδενικού Σημείου είναι ένας αποθηκευτικός χώρος όλων των πεδίων, όλων των θεμελιωδών καταστάσεων ενέργειας - ένα πεδίο των πεδίων. Αν όλη η υποατομική ύλη του κόσμου αλληλεπιδρά διαρκώς με αυτό το ενεργειακό πεδίο, τα υποατομικά κύματα του Πεδίου διαρκώς αποτυπώνουν ένα αρχείο της μορφής των πάντων. Έτσι το Πεδίο Μηδενικού Σημείου είναι ένα είδος παντοτινής αντανάκλασης του σύμπαντος και ένα αρχείο των πάντων στο διηνεκές. Κατά μια έννοια, το κβαντικό κενό είναι η αρχή και το τέλος των πάντων στο σύμπαν.

Η ύπαρξη του Πεδίου Μηδενικού Σημείου υπονοούσε ότι όλη η ύλη στο σύμπαν ήταν διασυνδεδεμένη με κύματα, τα οποία απλώνονται στο χρόνο και το χώρο και μπορούν να συνεχίσουν στο άπειρο, συνδέοντας ένα μέρος του σύμπαντος με κάθε άλλο μέρος. Η ιδέα του Πεδίου θα μπορούσε να προσφέρει μια επιστημονική εξήγηση για πολλές μεταφυσικές έννοιες, όπως η κινεζική πίστη στη δύναμη της ζωής, ή τσι, που περιγράφεται στα αρχαία κείμενα ως κάτι

παρόμοιο με ένα ενεργειακό πεδίο. Αντικατοπτρίζει ακόμη και την αναφορά της Παλαιάς Διαθήκης για το πρώτο ρητό του Θεού: «Ας γίνει φως», από το οποίο δημιουργήθηκε η ύλη.

Στα μέσα της δεκαετίας του 1990, ακόμα και η κατανόηση της περίφημης εξίσωσης του Αϊνστάιν, $E=mc^2$, επηρεάστηκε από τις έρευνες σχετικά με το Πεδίο Μηδενικού Σημείου. Η εξίσωση ανέκαθεν υπονοούσε ότι η ενέργεια (μία ξεχωριστή υλική οντότητα στο σύμπαν) μετατρέπεται σε μάζα (μία άλλη ξεχωριστή υλική οντότητα). Ωστόσο οι νέες έρευνες έδειξαν ότι η ύλη δεν είναι θεμελιώδης ιδιότητα της φυσικής. Η εξίσωση του Αϊνστάιν ήταν απλώς μια συνταγή για την ποσότητα ενέργειας που απαιτείται για να δημιουργηθεί η εμφάνιση της μάζας. Σημαίνει ότι δεν υπάρχουν δύο θεμελιώδεις φυσικές οντότητες —κάτι υλικό και κάτι άλλο μη υλικό— παρά μία: η ενέργεια.

Τα πάντα στον κόσμο μας, οτιδήποτε κρατάμε στο χέρι μας, ανεξάρτητα από το πόσο πυκνό, πόσο βαρύ, ή πόσο μεγάλο, στο πιο θεμελιώδες επίπεδο του συνοψίζεται σε μια συλλογή ηλεκτρικών φορτίων που αλληλεπιδρούν με μια υποκείμενη θάλασσα από ηλεκτρομαγνητικά και άλλα ενεργειακά πεδία - ένα είδος ηλεκτρομαγνητικής δύναμης έλξης. Αργότερα, θα έγραφαν ότι η μάζα δεν ήταν ισοδύναμη με ενέργεια. Η μάζα είναι ενέργεια. Ή, σε ακόμα πιο θεμελιώδες επίπεδο δεν υπάρχει μάζα. Υπάρχει μόνο ηλεκτρικό φορτίο. Σύμφωνα με αυτή την άποψη, το απόλυτο κενό κάνει τα σωματίδια να επιταχύνουν, πράγμα το οποίο με τη σειρά του τα κάνει να συνδέονται μεταξύ τους και να μετατρέπονται σε συμπυκνωμένη ενέργεια, ή σε αυτό που αποκαλούμε ύλη.

Πέρα από τη θεωρητική αναθεώρηση και τη σύνδεση με τη μεταφυσική γνώση, οι ανακαλύψεις σχετικά με το Πεδίο Μηδενικού Σημείου άλλαξαν τον κόσμο και σε καθαρά εφαρμοσμένο επίπεδο. Άνοιξαν το δρόμο για νέες πρακτικές δυνατότητες και οδήγησαν στην παραγωγή όλο και μικρότερων ηλεκτρονικών μηχανημάτων και εφαρμογών που άλλαξαν τις τηλεπικοινωνίες, την ιατρική, τους υπολογιστές, την αεροναυπηγική κ.α. Ο κόσμος των ηλεκτρονικών εφαρμογών, όπως τον ξέρουμε σήμερα, βασίζεται στη γνώση της λειτουργίας του Πεδίου Μηδενικού Σημείου.

Ο άνθρωπος ως κβαντικό πεδίο

Οι νέες ανακαλύψεις έδειξαν επίσης ότι όλοι είμαστε φτιαγμένοι από το ίδιο βασικό υλικό. Στο πιο θεμελιώδες μας επίπεδο, τα έμβια όντα, συμπεριλαμβανομένων και των ανθρώπων, είναι πακέτα κβαντικής ενέργειας που ανταλλάσσουν συνεχώς πληροφορίες με αυτή την ανεξάντλητη θάλασσα ενέργειας. Όλα τα ζωντανά όντα εκπέμπουν μια αδύναμη ακτινοβολία, και αυτή είναι η πιο κρίσιμη πτυχή των βιολογικών τους λειτουργιών. Οι πληροφορίες για όλες τις πτυχές της ζωής, από την κυτταρική επικοινωνία μέχρι την τεράστια γκάμα ρυθμίσεων του DNA, αναμεταδίδονται μέσω μιας ανταλλαγής πληροφοριών σε κβαντικό επίπεδο.

Σύμφωνα με την Κβαντική Φυσική, τα υποατομικά σωματίδια μπορούν να συνεργαστούν. Επικοινωνούν μεταξύ τους μέσω συχνοτήτων κοινών ηλεκτρομαγνητικών πεδίων. Είναι σαν μια μεγάλη ορχήστρα. Όλα τα φωτόνια παίζουν μαζί, αλλά ως ξεχωριστά όργανα που το καθένα μπορεί να παίζει το δικό του μέρος. Ωστόσο, όταν ακούει κανείς τη μουσική, είναι δύσκολο να ξεχωρίσει το κάθε όργανο.

Ακόμη και ο νους μας λειτουργεί σύμφωνα με κβαντικές διαδικασίες. Η σκέψη, το συναίσθημα — κάθε ανώτερη γνωστική λειτουργία— έχει να κάνει με κβαντικές πληροφορίες που πάλλονται ταυτόχρονα μέσα στον εγκέφαλο και το σώμα μας. Η ανθρώπινη αντίληψη συμβαίνει λόγω των αλληλεπιδράσεων μεταξύ των υποατομικών σωματιδίων του εγκεφάλου μας και της θάλασσας της κβαντικής ενέργειας —του Πεδίου Μηδενικού Σημείου.

Σε αντίθεση με την κοσμοθεωρία του Νεύτωνα, που ήθελε τον άνθρωπο διαχωρισμένο και απομονωμένο από το σύμπαν —μία μικρή ασήμαντη οντότητα, είμαστε κυριολεκτικά συντονισμένοι με τον παλμό του κόσμου γύρω μας.

Το Κβαντικό Πεδίο Μηδέν ως πεδίο θεραπείας

Τα φαινόμενα που παρατηρήθηκαν από τη μελέτη του Πεδίου Μηδενικού Σημείου οδήγησαν σε μια νέα θεώρηση για την εφαρμογή αυτής της γνώσης στην υγεία και τη θεραπεία.

Οι μελέτες του William Braud έδειξαν πως η ανθρώπινη πρόθεση μπορεί να χρησιμοποιηθεί ως μια εξαιρετικά ισχυρή θεραπευτική δύναμη.

Σε μια δημοσίευση μελέτης του 2000, ο William Braud αναφέρει:

«Σχεδόν όλες οι ιατρικές και ψυχολογικές θεραπείες και παρεμβάσεις —συμβατικές, συμπληρωματικές και εναλλακτικές— υποτίθεται ότι δρουν στον παρόντα χρόνο, σε ήδη υπάρχουσες συνθήκες. Σε αυτή τη μελέτη προτείνεται μια εναλλακτική θεραπευτική οδός στην οποία οι θεραπευτικές προθέσεις —με τη μορφή άμεσων νοητικών αλληλεπιδράσεων με βιολογικά συστήματα— μπορεί να δράσουν «πίσω στο χρόνο», με τρόπο που να επηρεάσουν τις πιθανότητες της αρχικής εμφάνισης προηγούμενων «στιγμών σποράς» της ασθένειας ή της υγείας.

Επειδή οι «στιγμές σποράς» είναι πιο ασταθείς, ελεύθερα μεταβλητές και ευέλικτες, καθώς και ασυνήθιστα ευαίσθητες σε μικροσκοπικές επιρροές, οι θεραπευτικές οδοί που δρουν πίσω στο χρόνο μπορεί να είναι ιδιαίτερα αποτελεσματικές.
